

τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνυ θαυμάζω, εἰ τὰναγκαῖα παρέντες
σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό πω
δύναμαι κατανοῆσαι, ὅ τι τοῦτο τερπνὸν αὐτοῖς, ὁρᾶν
παιομένους τε καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώπους καὶ πρὸς
τὴν γῆν ἀραττομένους καὶ συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων. 5

12 ΣΟΛ. Εἰ καιρὸς ἦν, ὦ Ἀνάχαρσι, Ὀλυμπίων ἢ Ἰσθμίων
ἢ Παναθηναίων, αὐτὸ ἂν σε τὸ γιγνόμενον ἐδίδαξεν, ὡς οὐ
μάτην ἐσπουδάκαμεν ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ οὕτω λέγων ἂν
τις προσβιβάσειέ σε τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ δρωμένων, ὡς εἰ
καθεζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεαταῖς βλέποις ἀρετὰς 10
ἀνδρῶν καὶ κάλλη σωμάτων καὶ εὐεξίας θαυμαστὰς καὶ
ἐμπειρίας δεινὰς καὶ ἰσχὺν ἄμαχον καὶ τόλμαν καὶ
φιλοτιμίαν καὶ γνώμας ἀηττήτους καὶ σπουδὴν ἄληκτον
ὑπὲρ τῆς νίκης· εὖ γὰρ δὴ οἶδα, ὡς οὐκ ἂν ἐπαύσω ἐπαινῶν
καὶ ἐπιβοῶν καὶ ἐπικροτῶν. 15

13 ΑΝΑΧ. Νῆ Δί', ὦ Σόλων, καὶ ἐπιγελῶν γε προσέτι καὶ
ἐπιχλευάζων· ἅπαντα γὰρ ὁπόσα κατηριθμήσω ἐκεῖνα,
τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς εὐεξίας καὶ τὰ κάλλη καὶ τόλμαν, ὁρῶ
οὐδενὸς μεγάλου ἔνεκα παραπολλυμένας ὑμῖν, οὔτε πατρί-
δος κινδυνευούσης οὔτε χώρας πορθουμένης οὔτε φίλων 20
ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦτω
γελοιοτέροι ἂν εἶεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φῆς, ὄντες, μάτην δὲ
τοσαῦτα πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ αἰσχύνοντες
τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη τῇ ψάμμῳ καὶ τοῖς ὑπωπίοις, ὡς
μήλου καὶ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο νικήσαντες. ἦδὺ 25
γὰρ μοι ἀεὶ μεμνησθαι τῶν ἀθλῶν τοιούτων ὄντων. ἀτὰρ
εἶπέ μοι, πάντες αὐτὰ λαμβάνουσιν οἱ ἀγωνισταί;

ΣΟΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ εἷς ἐξ ἀπάντων, ὁ κρατήσας αὐτῶν.

ΑΝΑΧ. Εἴτ', ὦ Σόλων, ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ καὶ ἀμφιβόλῳ
τῆς νίκης τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι ὁ μὲν 30
νικῶν εἷς ἔσται πάντως, οἱ δὲ ἠττώμενοι πάμπολλοι,
μάτην ἀθλιοὶ πληγὰς, οἱ δὲ καὶ τραύματα λαβόντες;